

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instrvctio Novitiorvm

Juan <de Jesús Maria>

Coloniæ, Anno M.D.C.XIII

De oratione. Cap. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48624](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48624)

tia sanitarum instruere: sed hæc, cum aliorum bonum non propriam sanctitatem, cui nunc fratres nostri vacant, augere certum sit, in aliud tempus rejicienda sunt.

PARS TERTIA DE ORATIONIS STUDIO.

De Oratione. Cap. I.

Religio (quæ, & Theosebia, Eusebia, & Latria nominatur) omnium virtutum moralium nobilissima, multos & internos, & externos actus producit: interni actus sunt oratio, & deuotio, de quibus primum dicemus.

2 Est autem Religio virtus in voluntate existens, per quam debitus cultus, & reuerentia Deo exhibetur. Oratio vero eius virtutis actus, est eleuatio mentis in Deum: voluntas quippe, intellectum ad cultum Deo afferendum mouet.

3 Quan-

3 Quanta verò sit Orationis dignitas, ex religione, à qua oritur, non obscure deduci potest: si. n. virtus illa inter morales vniuersas principatum obtinet, oratio quoque actus erit inter aliarum virtutum actus præstantissimus: licet enim Theologicus non sit, altiùs tamen alijs, Deum quasi finem respicit.

5 At enim ex ipsa eleuatione mètis, quæ à sanctis omnibus ei tribuitur, eius celsitudo se prodit: quasi pigeat mentem orationi deditam, creaturarum meminisse, ac omnem vim suam in excelsissimam diuinitatem attollat.

5 Et quidem res iuxta mores hominũ expensa honestatem eximiam habere videtur: si enim ex Regis, vel Imperatoris terreni consuetudine tam insignis honor contrahitur, vt ab hominibus, plusquam diuitiæ, ac inde ortæ commoditates, & voluptates, fiat; quod eius honoris ambitio crebra, & affectata restatur; qualis honor erit, quem Dei colloquia creant?

6 Vniuersorum Patrũ laus hoc cardine vertitur: omnes in hoc studium au-

dissi-

diffimè incubuerunt: hac de causa se in
solitudines ac speluncas abdidere: hic
amor praelationes refutauit: hic ani-
morum grandium pastus pinguis-
fuit.

7 Et sanè non ijtantum, quos Iesus
Christus, patrata incarnatione, aut in o-
ratione pernoctans, aut in eremum per
dies quadraginta secedens, aut per
annos triginta Patri suo tacitus
vacans, exemplo suo erudiuit; sed illi
quoque, qui eius aduentum antegressi
sunt diuinum Orationis exercitium re-
ligiosissimè, ac diutissimè coluerunt: cu-
ius asserti testes omni exceptione ma-
iores, & Abraham deserta perambulàs,
& Moyses oues pascens, & Patres no-
stri Elias, & Eliseus Carmelum inco-
lentes, fidem facere possunt.

8 Qui se posita rerum omnium, & sus-
cepta vnus Dei cura, sic se ipsos obliui-
oni tradidisse visi sunt, vt animos ora-
tione in Deum, velut transformatos, à
corpore alienos, in corpore gererent.

9 Hac vi pollet oratio, quæ in nouo
precipuè testamento resplenduit: quod
enim sapientia huius Magistro Dei fi-
lio,

lio, dum oraret in monte Thabor accidit, ut fieret species vultus eius altera; hoc hominibus orandi peritis evenire videtur, dum è consortio Dei lucem Diuinam haurientes è statu quodam altiore cæteris hominibus illustre quiddam spectandum exhibent; quod reuerentiam incuriat.

10 Res profecto sublimis est: quæ mox, ut cordi hominis alicuius insedit, spem felicitatis immensam generat. Cum enim planum sit, ea bona, quibus homo beatur, non aliunde, quàm à Deo dimanare posse; quæ licet Clementissimus Deus libenter largiatur, peti tamen à se vult: efficitur, ut qui studij huius firmum propositum concepit, rectam beatitudinis viam inuenerit, ac faulste etiam ingredi cœperit.

11 Hinc est ut infestissimus nostræ salutis hostis mille machinis orantes impugnet, ut vel ab incepto deterreat, vel minus generose progredi faciat. Nouit enim, eos qui strenuius exercentur, magnam eius agminibus cladem inferre: quippe qui Dei luce multos illustrent, & ad æmulationem incendant.

12 Hoc

12 Hoc verita orandi consultissima Beata Mater nostra, & Virgo Theresia, vehementer hortatur ad propositum Orationis constanter retinendum: sibi. n. persuasit, fieri non posse, vt, qui fecundissimo huic exercitio deditus est, non feliciter proficiat.

13 Nec immerito: ibi enim animi malis obsessi, nouo robore fulciuntur, & ad passiones edomandas, & virtutes acquirendas vegetiores effecti, licet inermes ingressi fuerint, ad bellum armantur, & fortiores egrediuntur: cuius certè re signum fuit illa Christi Domini nostri post orationem horti ad suos hostes animosa progressio.

14 Oratio quippe cor magnanimitate constabit: quæ Dei fortitudine, velut instillata concipitur: nihil est enim, quod creaturæ animum sic erigere possit, ac manus Creatoris ad auxilium ferendum porrecta: locus autem orationi destinatus adiutrices Dei manus nunquam excludit.

15 Quid verò de arcanis illis solatijs, de rerum cœlestium notitia, de mundi contemptu, de pace cordis, & alijs filiorum

rum

rum Dei notis, quæ animo imprimuntur dicemus? Profecto quicquid à disertissimis mundi Oratoribus in hoc genere dici posset, min^o est, quàm quod oratores Dei se exercendo perquirunt.

16 His ergo de causis fratres nostri orationis studio addictissimi esse curèt: nec Parentum nostrorum gloriam, qua ex Dei consuetudine claruerunt, degeneri posteritate restinguant. nihil enim prætexi potest, cum regula nostra Parentum mentem amplexa, sic habeat: Die ac nocte in lege Domini meditates, & in orationibus vigilantes.

17 Id quippe à nobis Deus requirere videtur, quod nobiliores Dei oratores totius vitæ decursu præstiterunt, ut scilicet, omne tempus, quod præsentis vitæ necessitate non adimitur, orationi consecremus: quod est ornamentum status nostri nobilissimum.

18 Qua enim gloria potuit altius efferri, quam sic Deo addici, ut more Hierarchie illius Angelicæ supremo Seraphim ordine clausæ, Deo perpetuò assisteret, nec nisi necessitate interpellaret.

19 Propter hoc qui è nostris hac etiam ætate,

ætate,

etate, rem bene tenuerunt, miram orationis peritiam adepti sunt, & instituti actus omnes mentis opulentia compleuerunt: quorum vestigijs inhaerere, nobis, & honestissimum & utilissimum est.

20 Actus enim omnes, si seorsum, excepta mentis elevatione spectentur, velut cadauera quaedam humi iacent, nec animum erigere possunt: at si spiritus ille vitæ, quem elata mens à Deo attrahit, flare incipiat, statim excitantur, & Deo gloriam, oratori honestum, utileque conciliant.

21 Studeant igitur fratres nostri tot vinculis astricti, orandi peritiam comparare, ac nauiter exercere, vt nihil eis ad omne bonum, in vilo genere defuit.

22 Legent autem attentissime, ac perdiscant subiectum orationis compendium, quo, quicquid à Patribus traditum est, amplexi sumus, vt arte vti incipiant, donec spiritu, qui certis regulis claudinet, agantur.